

20 Ματίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ,
2. ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,
3. ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 311/87).

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης ιδιωτικού λεωφορείου — Προϋποθέσεις χορήγησης — Άρθρο 11(3) των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων 9/82 και 84/84 — Περιστάσεις περιορισμού του αντικειμένου της άδειας από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στην κριθείσα περίπτωση — Ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου. 5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της μερικής αποδοχής ιεραρχικής προσφυγής του ενδιαφερόμενου μέρους εναντίον της απόφασης που τους χορηγούσε την άδεια οδικής χρήσεως την οποία είχαν ζητήσει. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με ιδιωτικά λεωφορεία, διέπεται από το Άρθρο 11 των Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων 1982 και 1984 (Νόμος 9/82 και 84/84). 15

Με βάση την πιο πάνω διάταξη, είναι σαφές ότι δημιουργείται διά του Νόμου, υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάσει κατά πόσον τα κριστάμενα λεωφορεία δημόσιας χρήσεως εξυπηρετούν ή όχι τις σκοπούμενες με την αιτούμενη άδεια μεταφορική ανάγκη και να αρνη- 20

θεί τη χορήγηση άδειας αν δεν πεισθεί για την μη εξυπηρέτηση από τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία. Η εξέταση από την Αρχή Αδειών της δυνατότητας των υφιστάμενων λεωφορείων να εξυπηρετήσουν μία συγκεκριμένη μεταφορική ανάγκη, συνεπάγεται και περιορίζεται στην εξέταση των λεπτομερειών του δρομολογίου, της συχνότητας των λεωφορείων και σε θέματα αλληλένδετα με την επάρκεια της ίδιας της εξυπηρέτησης από τα λεωφορεία και δεν μπορεί να επεκταθεί σε εξέταση του κατά πόσον είναι ή όχι προς το χρηματικό όφελος της συγκεκριμένης επιχείρησης, η μεταφορά με λεωφορεία δημόσιας χρήσεως.

Υπό το φως των πιο πάνω προνοιών του Νόμου και των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιόν της, ήταν εύλογα επιτρεπτό στην καθ' ης αίτηση αρχή, να μην πεισθεί ότι τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία δεν μπορούσαν να μεταφέρουν τους πελάτες του Ξενοδοχείου Λήδρα και έτσι να αρνηθεί τη χορήγηση άδειας ιδιωτικού λεωφορείου για αυτή τη μεταφορά.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να αποδεχτεί μερικώς την ιεραρχική προσφυγή, που είχε υποβληθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών, να χορηγήσει στους αιτητές άδεια μεταφοράς επιβατών με λεωφορεία ιδιωτικής χρήσης.

Ε. Ευριπίδου, για τους Αιτητές.

Μ. Τσιάλπα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Δ. Παπαδόπουλος για Τ. Παπαδόπουλο, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, οι αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 14/3/1987, που κοινοποιήθηκε στους αιτητές και στο ενδιαφερόμενο μέρος με επιστολή ημερομηνίας 21/3/1987, με την οποία η πιο πάνω Αρχή δέχτηκε μερικώς την ιεραρχική προσφυγή, που είχε υποβληθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών, να χορηγήσει στο αιτητές άδεια μεταφοράς επιβατών με λεωφορεία ιδιωτικής χρήσης, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα.

Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, σαν συνέπεια εξέτασης ιεραρχικής προσφυγής, που είχε υποβληθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος, δυνάμει των Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Νόμος 9/82 και 84/84).

5

Τα γεγονότα σε συντομία, είναι τα εξής: Η Αιτήτρια Εταιρεία, με επιστολή και αίτησή της, στην Αρχή Αδειών, ημερομηνίας 18/2/1986, ζήτησε την χορήγηση άδειας οδικής χρήσεως, για τη μεταφορά, κυρίως, του προσωπικού και επίσης πελατών του Ξενοδοχείου Λήδρα, με λεωφορείο 11 θέσεων, ιδιωτικής χρήσης. Η Αρχή Αδειών εξέτασε την αίτηση των αιτητών και στις 3/6/1986, ενέκρινε την αίτηση και παραχώρησε άδεια για ένα όχημα 11 θέσεων, το οποίο θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνον για τη μεταφορά του προσωπικού και των τουριστών του Ξενοδοχείου Λήδρα, από το Ξενοδοχείο προς το κέντρο της πόλης. Το ενδιαφερόμενο μέρος, η Εταιρεία "Λεωφορεία Λευκωσίας Λτδ", επέβαλε ιεραρχική προσφυγή προς την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, η οποία αφού εξέτασε την προσφυγή, εξέδωσε την απόφασή της, στις 14/3/1987, με την οποία απεδέχθηκε μερικώς την προσφυγή, και χορήγησε άδεια μόνο για τη μεταφορά του προσωπικού του Ξενοδοχείου Λήδρα, ενώ ταυτόχρονα, απέρριψε την αίτηση των αιτητών για μεταφορά πελατών από το Ξενοδοχείο Λήδρα προς το κέντρο της πόλης και πίσω.

10

15

20

25

Οι αιτητές, είχαν αναλάβει υποχρέωση δωρεάν μεταφοράς των πελατών του Ξενοδοχείου Λήδρα, δύο φορές την ημέρα καθημερινά και δύο φορές τη βδομάδα για σκοπούς ξενάγησης. Παρόλο που οι αιτητές ανέφεραν ότι ζητούσαν τη χορήγηση της σχετικής άδειας για εκπλήρωση της πιο πάνω υποχρέωσης, οι λόγοι που δόθηκαν για την ανάγκη παροχής της άδειας για εκπλήρωση της υποχρέωσής τους, σχετιζόταν με το κόστος το οποίο θα επιβαρύνονταν αυτοί, αν οι πελάτες τους χρησιμοποιούσαν λεωφορείο ή ταξί το οποίο θα πληρώνοντο από το ίδιο το Ξενοδοχείο, και όχι με το κατά πόσον η μεταφορά των πελατών του Ξενοδοχείου μπορούσε να γίνει από τα αστικά λεωφορεία της διαδρομής.

30

35

Το ίδιο σημείο, έχει τονίσει ο δικηγόρος των αιτητών στην αγωγή του, ότι η αιτούμενη άδεια, είναι μόνο για μικρό λεωφορείο 11 θέσεων, τυχόν δε απόρριψη της αίτησης, θα συνεπάγετο μεγάλη οικονομική ζημιά εις βάρος των αιτητών, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι οι αιτητές θα έπρεπε οι ίδιοι να επιχορηγούν τη μεταφορά των πελατών τους προς το κέντρο της πόλης της ταξί.

40

5 Η Αρχή Αδειών, αποφάσισε τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας, για μεταφορά τόσο του προσωπικού, όσο και των πελατών του Ξενοδοχείου Λήδρα. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών όμως, απεφάσισε να αρνηθεί τη χορήγηση της άδειας για μεταφορά των πελατών του Ξενοδοχείου.

10 Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με ιδιωτικά λεωφορεία, διέπεται από το άρθρο 11 των Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων 1982 και 1984 (Νόμος 9/82 και 84/84). Το άρθρο 11(3) του Νόμου 9/82 προνοεί: “Η Αρχή Αδειών χορηγεί την
15 δύναμη του παρόντος άρθρου άδειαν οδικής χρήσεως ιδιωτικού λεωφορείου εφ’ όσον πεισθή ότι τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία δημοσίας χρήσεως δεν δύνανται να εξυπηρετήσουν τας σκοπούμενας διά της αιτουμένης άδειας μεταφορικής ανάγκας και υπό ττοιούτους όρους και περιορισμούς οίους ήθελε κρίνει
πρέπον να επιβάλει υπό τας περιστάσεις”.

20 Με βάση την πιο πάνω διάταξη, είναι σαφές ότι δημιουργείται διά του Νόμου, υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάσει κατά πόσον τα υφιστάμενα λεωφορεία δημοσίας χρήσεως εξυπηρετούν ή όχι τις σκοπούμενες με την αιτούμενη άδεια μεταφορική ανάγκη και να αρνηθεί τη χορήγηση άδειας αν δεν πεισθεί για την μη εξυπηρέτηση από τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία. Η εξέταση από την Αρχή Αδειών, της δυνατότητας των υφιστάμενων λεωφορείων να εξυπηρετήσουν μια συγκεκριμένη μεταφορική ανάγκη, συνεπάγεται και περιορίζεται στην εξέταση των λεπτομερειών του δρομολογίου, της συχνότητας των λεωφορείων, και σε θέματα αλληλένδετα με την επάρκεια της ίδιας της εξυπηρέτησης από τα λεωφορεία, και δεν μπορεί να επεκταθεί σε εξέτασή του κατά πόσον είναι ή όχι προς το χρηματικό όφελος της συγκεκριμένης επιχείρησης, η μεταφορά με λεωφορεία δημοσίας χρήσεως.

35 Υπό το φως των πιο πάνω προνοιών του Νόμου και των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιόν της, ήταν εύλογα επιτρεπτό στην καθ’ ης η αίτηση αρχή, να μην πεισθεί ότι τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία δεν μπορούσαν να μεταφέρουν τους πελάτες του Ξενοδοχείου Λήδρα και έτσι να αρνηθεί την χορήγηση άδειας ιδιωτικού λεωφορείου για αυτή τη μεταφορά.

40 Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.